1. Megilla 19a

וּמֵהֵיכָן קוֹרֵא אָדָם אֶת הַמְּגִילָּה וְיוֹצֵא בָּהּ יְדֵי חוֹבָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כּוּלָהּ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר מֵאִישׁ יִהוּדִי רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר מֵאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֵה:

תַּנָיָא רַבִּי שָׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי אוֹמֵר מִבַּלַיִלָה הַהוּא

Beginning from where must a person read the Megilla in order to fulfill his obligation? Rabbi Meir says: He must read all of it. Rabbi Yehuda says: He need read only from "There was a certain Jew" (Esther 2:5). Rabbi Yosei says: From "After these things" (Esther 3:1).

It is taught in a baraita that there is a fourth opinion as well: Rabbi Shimon bar Yoḥai says: One must start to read from "On that night" (Esther 6:1).

אָמַר רַבִּי יוֹחָנֶן וְכוּלָּן מִקְרָא אֶחָד דָּרְשׁוּ וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמְרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי אֶת כָּל תּוֹקֶף מַאן דְאָמַר כּוּלָהּ תּוֹקְפּוֹ שֶׁל אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ

Rabbi Yoḥanan said: And all of these tanna'im, in arriving at their respective opinions, were expounding the same verse. As it is stated: "Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote about all the acts of power to confirm this second letter of Purim" (Esther 9:29). The one who said that the Megilla must be read in its entirety interprets "acts of power" as referring to the power of Ahasuerus, and so the Megilla must be read from the beginning, where the power of Ahasuerus is recounted.

וּמַאן דְּאָמַר מֵאִישׁ יְהוּדִי תּוֹקְפּוֹ שֶׁל מָרְדֵּכַי וּמַאן דְּאָמַר מֵאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה תּוֹקְפּוֹ שֶׁל נָס הַמָּן וּמַאן דְּאָמַר מְבַּלַּיִלָּה הַהוּא תּוֹקְפּוֹ שֶׁל נָס

And the one who said that it needs to be read from "There was a certain Jew" explains that "acts of power" is referring to the power of Mordecai. And the one who said that it needs to be read from "After these things" maintains that "acts of power" is referring to the power of Haman. And the one who said that it needs to be read from "On that night" understands that the expression is referring to the

power of the miracle, which began on that night when Ahasuerus could not sleep, and therefore one must begin reading the Megilla from there.

2. Megillas Esther 9:1

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אָדָר, בּשְלושָה עָשָר יום בּוּ, אֵשֵר וְנַהֲפוּדְ הוּא, אֲשֶׁר יִשְלְטוּ . היהודים המה בשנאיהם.

1 Now in the twelfth month, which is the month Adar, on the thirteenth day of the same, when the king's ,הגיע דבר-הַמֵּלֵךְ וְדָתוֹ, commandment and his decree drew near to be put in execution, in the day that the enemies of the Jews hoped to איבי הידים לשלוט בהם, have rule over them; whereas it was turned to the contrary, that the Jews had rule over them that hated them;

3. Megilla 4a

י וָאָמַר רַבִּי יָהוֹשָׁעַ בֵּן לֵוִי חַיָּיב אָדָם לְקְרוֹת אֶת הַמִּגִילָּה בַּלַיִלָה וִלְשְׁנוֹתָהּ בַּיּוֹם

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: A person is obligated to read the Megilla at night and then to repeat it [lishnota] during the day

4. Megillas Esther 3:1

רוש אֶת-הָמֶן בֶּן-promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and ָהַמְּדָתָא הָאֲגָגִי--וַיְנַשְּׁאֵהוּ ; וַיָּשֶׂם, את-כסאו, מעל, כָּל-הַשָּׁרִים אשר אתו.

אַ אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, גְּדַל 1 After these things did king Ahasuerus advanced him, and set his seat above all the princes that were with him.

Rashi:

ּגָּדַל הַמֶּלֶךְ וָגוֹ' אֶת הָמָן. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא רְפוּאָה לְמַכָּתָן שֵׁל יִשְׂרָאֵל קוֹדֵם שֵׁיָבִיא הַמַּכָּה עֲלֵיהֶם:

For the Holy One Blessed Is He, creates a remedy for Yisroel's blow before He brings the blow upon them.

5. Megillas Esther 2:17, 21-23

יז וַיַּאָהַב הַמֵּלֶדְ אֵת-אֶסְתֵּר יֹּ מְכָּל-הַנָּשִׁים, וַתִּשָּׂא-חֵן וְחֶסֶד לפַנֵיו מִכַּל-הַבְּתוּלות; וַיַּשֶׁם בֶּתֶר-מַלְכוּת בָּראשָה, וַיַּמְלִיכֶהַ תחת ושתי.

17 And the king loved Esther above all the women, and she obtained grace and favour in his sight more than all the virgins; so that he set the royal crown upon her head, and made her queen instead of Vashti

כא בַּיַּמִים הַהֶּם, וּמַרְדָּכֵי יוֹשֵב בִּשַּׁעַר-הַמֵּלֶדְ; קָצַף בִּגְתָן וָתֵרִשׁ שני-סָרִיסִי הַמֵּלֶדְ, מִשּׁמְרֵי הַסַּף, וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד, בַּמֵּלֵדְ

21 in those days, while Mordecai sat in the king's gate, two of the king's chamberlains, Bigthan and Teresh, of those that kept the door, were wroth, and sought to lay hands on the king Ahasuerus.

כב וַיִּנָדַע הַדָּבָר לִמָּרְדָּכַי, וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה; וַתּאמֵר אָסְתֵּר לַמֵּלֶדְּ, בִּשָׁם מָרְדֵּכָי. **22** And the thing became known to Mordecai, who told it unto Esther the queen; and Esther told the king thereof in Mordecai's name.

בג וַיִבְקַש הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא, וַיִּתָּלוּ שְנֵיהֶם עַל-עֵץ; וַיּכָּתֵב, בִּסֵפֵר

23 And when inquisition was made of the matter, and it was found to be so, they were both hanged on a tree; and it was יבּרֵי הַיָּמִים--לְפְנֵי written in the book of the chronicles בְּרֵי הַיָּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבְיּר הַיָּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבּי הַיּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבּי הַיּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבּי הַיּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבּי הַיּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבּי שׁרִּבּי הַיּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבּי הַיּמִים--לְפְנֵי שׁרִּבּי שׁרִּבּי שׁרִּבְּיים שׁרִּבּי שׁרִּבְּיים שׁרִּבְּיים שׁרִּבְּיים שׁרִּבְּיים שׁרִּבְּיים שׁרִּבְּיים שׁרִּבְּיים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שְׁרִבּיים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִבְּיִּים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְיים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְיים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְיים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שְׁרִבְּיִים שׁרִּבְיים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִּים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שׁרִּבְּיִים שְׁרִבְּיִים שׁרִּבְּיִים שְׁרִבּים שְׁרִבְּיִים שְׁרִבְּיִים שְׁרִבְּיִים שְׁרִבְּיִים שְׁרִבְּיִים שְׁרִבְּיִים שְׁרְבִּים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּים בּיִּבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּיִים שְׁרְבְּים בּיּבְּים שְׁרְבְּים בּיוּבְּים שְׁרְבִּים בּים בּיבּים שׁיּים שׁיּים שְׁרְבִּים בּיִּים בּיים בּיבּים שׁיּים שׁיּים בּיים בּיבּים שְׁיִּים שְׁיִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבְּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבְּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבְיים בּיבְּיבְּיִים בּיבְּיבְיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּיים בּיבְּיבְּיבְּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיבּיים בּיבּיים בּיבְּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּייבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּייים בּיבּייים בּיבּייים בּייבּיים בּייבּייים בּייבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּייים בּייים בּיבּייים בּיבּייים בּייבּיייי

6. Megilla 12a

ָשָׁאֵלוּ תַּלְמִידִיו אֶת רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי מִפּנֵי מָה נִתְחַיִּיבוּ שוֹנָאֵיהֵן שֵׁל יִשְׂרָאֵל שֵׁבָּאוֹתוֹ הַדּוֹר כָּלַיָה אָמַר לָהֶם אָמַרוּ אַתֶּם אָמַרוּ לוֹ מִפָּנֵי שֶׁנֵהֵנוּ מִסְעוּדָתוֹ שֵׁל אוֹתוֹ רָשָׁע

The students of Rabbi Shimon bar Yohai asked him: For what reason were the enemies of Jewish people, a euphemism for the Jewish people themselves when exhibiting behavior that is not in their best interests, in that generation deserving of annihilation? He said to them: Say the answer to your question yourselves. They said to him: It is because they partook of the feast of that wicked one

7. Megillas Esther 4: 7-9, 13, 14

ז וַיַּגֶּד-לוֹ מְרְדְּכֵי, אֵת כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ ; וְאֵת פָּרָשַׁת הַכְּּסֶף, אֲשֶׁר אָמֵר הָמָן לִשְׁקוֹל עַל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ ביהודיים (בַּיָּהוּדִים)--לְאַבְּדָם.

7 And Mordecai told him of all that had happened unto him, and the exact sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them.

ת וְאֶת-פַּתְשֶׁגֶן כְּתָב-הַדָּת אֲשֶׁר-נִתַּן בְּשׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם, נָתַן לוֹ--לְהַרְאוֹת אֶת-אֶסְתֵּר, וּלְהַגִּיד לָהּ; וּלְצֵוּוֹת עָלֶיהָ, לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֶּן-לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו--עַל-עַמָּהּ.

8 Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given out in Shushan to destroy them, to show it unto Esther, and to declare it unto her; and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him, for her people.

ט וַיָּבוֹא, הֲתָדְּ ; וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר, אֵת דִּבְרֵי מָרְדְּכָי. **9** And Hathach came and told Esther the words of Mordecai.

יג וַיּאמֶר מְרְדָּכַי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אַל-תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ, לְהִמְּלֵט בִּית-הַמֶּלֶךְ מִכְּל-הַיָּהוּדִים.

13 Then Mordecai bade them to return answer unto Esther: 'Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews.

יד פִּי אִם-הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי,
בְּעֵת הַזּאת--רֶוַח וְהַצְּלָה
יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר,
וְאַתְּ וּבִית-אָבִיךְ תּאבֵדוּ; וּמִי
יוֹדֵעַ--אִם-לְעֵת פָּזֹאת, הִנַּעַתְּ
למלכוּת.

14 For if thou altogether holdest thy peace at this time, then will relief and deliverance arise to the Jews from another place, but thou and thy father's house will perish; and who knoweth whether thou art not come to royal estate for such a time as this?'

8. Megillas Esther 5:4

וַתַּאֹמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טָוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִּׂיתִי לְוֹ:

"If it please Your Majesty," Esther replied, "let Your Majesty and Haman come today to the feast that I have prepared for him."

Rashi:

יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן. רַבּוֹתֵינוּ אָמְרוּ טְעָמִים הַרְבֵּה בַּדְּבָר: מָה רָאֲתָה אֶסְתֵּר שֶׁזְּמְנָה אֶת הָמָן כְּדֵי לְקַנְאוֹ בַּמֶּלֶךְ וּבַשָּׂרִים, שֶׁהַמֶּלֶךְ יַחְשֹׁב שֶׁהוּא חוֹשֵׁק אֵלֶיהָ וְיַהַרְגָנּוּ, וְעוֹד טְעָמִים רַבִּים:

Let his majesty and Haman attend. Our Rabbis listed many reasons for the matter. What did Esther see [i.e., what motivated her] to invite Haman? In order to make the king and the princes jealous of him, [or], so that the king should think that he desired her and kill him; and many other reasons.

9. Megillas Esther 5:2

ויָהִיْ כָרְאֹוֹת הַפֶּּלֶךְ אֶת־אֶסְתַּר הַמַּלְכָּה עֹמֶּדֶת בֶּּחָצֵּׁר נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינֵיו וַיּוֹשֶׁט הַפָּּלֶךְ לְאֶסְתֵּר (אֶת־שַׁרְבִּיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדׁוֹ וַתִּקְרָב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרָאשׁ הַשַּׁרְבִיט: (ס

As soon as the king saw Queen Esther standing in the court, she won his favor. The king extended to Esther the golden scepter which he had in his hand, and Esther approached and touched the tip of the scepter.

Megilla 15b

וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אָמַר רַבִּי יוֹחָנֶן שְׁלֹשָׁה מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת נִזְדַּמְנוּ לָהּ בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אֶחָד שֶׁהָגְבִּיהַ אֶת צַנְארָהּ וְאֶחָד שֶׁמָשַׁךְ חוּט שֶׁל חֶסֶד עָלֶיהָ וְאֶחָד שֶׁמָתַח אֶת הַשַּּרְבִיט

The verse states: "And so it was, that when the king saw Esther the queen ...Rabbi Yoḥanan said: Three ministering angels happened to join her at that time: One that raised up her neck; one that strung a cord of divine grace around her; and one that stretched the king's scepter.

10. Megillas Esther 5:9, 11-13

וַיִּצֵא הָמָן בְּיּוֹם הַהֹּוּא שָׂמֶחַ וְטְוֹב לֻב

That day Haman went out happy and lighthearted.

and Haman told them about his great wealth and his many sons, and all about

how the king had promoted him and advanced him above the officials and the king's courtiers.

ַוַיּאמֶר בּסָמָן אַף לא־הֶבִיאָה אֱסָתֶּר הַמַּלְכָּה עָם־הַמֵּלֵךְ אֵל־הַמִּשְׁתֵּה אֲשֶׁר־עָשָׂתָה כִּי אָם־אוֹתֵי וַגַם־לְמָחֶר אֲנֵי קָרוּא־לָהִּ עִם־הַמֵּלֶרְ:

"What is more," said Haman, "Queen Esther gave a feast, and besides the king she did not have anyone but me. And tomorrow too I am invited by her along with the king

ּוָכָל־זֶּה אֵינֵנּוּ שׁוֵה לֵי בִּכָל־עַת אֲשֶׁר אֲנֵי רֹאֶה אֶת־מָרְדַּכֵי הַיִּהוּדְי יוֹשֶׁב בְּשַׁעַר הַמֵּלֶךְ:

Yet all this means nothing to me every time I see that Jew Mordecai sitting in the palace gate."

11. Megillas Esther 6:1

א בַּלַיְלָה הַהוּא, נְדְדָה שְׁנַת On that night could not the king sleep; and he commanded to bring the book of records of the chronicles, and יהיף they were read before the king הַּלְּבְרֵי הַיָּמִים, וַיִּהְיוּ they were read before the king נְקְרָאִים, לִפְנֵי הַמֶּלֶדְ.

12. Megilla 15b-16a

וּיָהְיוּ נִקְרָאִים מְלַמֵּד שֶׁנַּקְרָאִים מֵאֵילֵיהֶן וַיִּמְצֵא כָתוּב כְּתָב מִבְּעֵי לֵיהּ מִלַמֵּד שַׁשָּׁמִשַּׁי מוֹחֶק וְגַבְרִיאֵל כּוֹתֶב

The verse states: "And they were read before the king" (Esther 6:1). The Gemara teaches that they were read miraculously by themselves. It further says: "And it was found written [katuv]" (Esther 6:2). The Gemara asks: Why does the Megilla use the word katuv, which indicates that it was newly written? It should have said: A writing [ketav] was found, which would indicate that it had been written in the past. The Gemara explains: This teaches that Shimshai, the king's scribe was erasing and the angel Gavriel was writing it again.

13. Megillas Esther 6: 6-10

ּוֹ וַיַּבוֹא, הַמַן, וַיּאמֶר לוֹ הַמֵּלֶדְ, מַה-לַּעֲשוֹת בָּאִישׁ אֲשֵׁר הַמֵּלֶדְ ָחָפֵץ בִּיקָרוֹ ; וַיּאמֵר הַמַן, בִּלְבּוֹ, לְמִי יַחְפַּץ הַמֶּלֶדְ לַעֲשׁוֹת יְקָר, יוֹתֵר מְמֵנִי.

6 So Haman came in. And the king said unto him: 'What shall be done unto the man whom the king delighteth to honour?'--Now Haman said in his heart: 'Whom would the king delight to honour besides myself?'--

ז וַיאמֶר הָמָן, אֱל-הַמֵּלֶד: אִישׁ, אַשֶׁר הַמֵּלֶדְ חַפֵּץ בִּיקַרוֹ.

7 And Haman said unto the king: 'For the man whom the king delighteth to honour,

ח יַבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת, אֲשֶׁר לָבַש-בּוֹ הַמֵּלֶדְ; וְסוּס, אֲשֵׁר רָכַב ַעְלָיו הַכֶּּעֶלֶדְ, וַאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר מַלְכוּת, בַּראשו.

8 let royal apparel be brought which the king useth to wear, and the horse that the king rideth upon, and on whose head a crown royal is set;

ט ונָתון הַלְבוּשׁ וְהַסּוּס, עַל-יַד-אָישׁ מִשָּׁרֵי הַמֵּלֶךְ הַפַּרְתִּמִים, וָהַלְבִּישׁוּ אֶת-הַאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֵּלֶדְ ָחָפֵץ בִּיקָרוֹ ; וְהַרְכִּיבֵהוּ עַל-הַסּוּס, בַּרְחוֹב הָעִיר, וְקָרְאוּ לְפָנָיוּ, כָּכָה ָיַעשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ

9 and let the apparel and the horse be delivered to the hand of one of the king's most noble princes, that they may array the man therewith whom the king delighteth to honour, and cause him to ride on horseback through the street of the city, and proclaim before him: Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour.

י וַיּאמֵר הַמֵּלֶדְּ לִהָמֶן, מַהֵר קַח אַת-הַלָּבוּשׁ וָאֵת-הַסּוּס כַּאַשֵּׁר דָבַּרָתָּ, וַעֲשֵׂה-כֵן לְמַרְדָּכַי הַיִּהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בִּשַּׁעַר הַמֶּלֶךְ: אַל-תַּפֶּל דבר, מכל אשר דברת.

10 Then the king said to Haman: 'Make haste, and take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate; let nothing fail of all that thou hast spoken.

14. Megillas Esther 6:14

that Esther had prepared. אַשַׁר-עַשִּׂתָה אֱסְתֵּר.

עודם מדברים עמו, 14 While they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hastened to bring Haman unto the banquet

- א וַיָּבא הַפֶּלֶדְ וְהָמָן, לִשְׁתּוֹת עִם-אֵסְתֵּר הַמַּלְכֵּה.
- ב וַיּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן--מַה-שְׁאֵלָתֵךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתִנָּתֵן לָךְ; וּמַה-בַּקָשְׁתֵךְ עַד-חֲצִי הַמֵּלְכוּת, וִתֵּעשׁ.
- ג וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וַתּאמֵר--אִם-מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךְּ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּנָתֶן-לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי, וְעַמִּי בְּבַקְשְׁתִי.
- ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהַשְּׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד; וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ, הֶחֱרַשְׁתִּי--כִּי אֵין הַצָּר שׁנֶה, בְּנֵזֶק הַמֶּלֶךְ. {ס}
- **הֹ** וַיּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ, וַיּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: מִי הוּא זֶה וְאֵי-זֶה הוּא, אֲשֶׁר-מְלָאוֹ לִבּוֹ לעשות כּו.
- וּ וַתּאֹמֶר אֶסְתֵּר--אִישׁ צַר וְאוֹיֵב, הָמֶן הָרָע הַזֶּה; וְהָמֶן נִבְעַת, מִלְפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה.
- ז וְהַפֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ, מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן, אֶל-גִּנַת, הַבִּיתָן ; וְהָמָן עָמַד, לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמֵּלְכָּה--כִּי רָאָה, כִּי-כָלְתָה אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַפֶּלֶךְ.
 - ר וְהַכֶּּעֶלֶךְ שָׁב מִגְּנַּת הַבִּיתָן אֶל-

- **1** So the king and Haman came to banquet with Esther the queen.
- 2 And the king said again unto Esther on the second day at the banquet of wine: 'Whatever thy petition, queen Esther, it shall be granted thee; and whatever thy request, even to the half of the kingdom, it shall be performed.'
- 3 Then Esther the queen answered and said: 'If I have found favour in thy sight, O king, and if it please the king, let my life be given me at my petition, and my people at my request;
- 4 for we are sold, I and my people, to be destroyed, to be slain, and to perish. But if we had been sold for bondmen and bondwomen, I had held my peace, for the adversary is not worthy that the king be endamaged. (S)
- **5** Then spoke the king Ahasuerus and said unto Esther the queen: 'Who is he, and where is he, that durst presume in his heart to do so?'
- 6 And Esther said: 'An adversary and an enemy, even this wicked Haman.' Then Haman was terrified before the king and the queen.
- 7 And the king arose in his wrath from the banquet of wine and went into the palace garden; but Haman remained to make request for his life to Esther the queen; for he saw that there was evil determined against him by the king.
- 8 Then the king returned out of the palace garden into the place of the

בַּית מִשִּׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמָן נפֵל עַל-ַהַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ, וַיּאֹמֶר הַמֵּלֶדְ, הַגַּם לֹכִבוּשׁ אֵת-הַמַּלְכָּה עמִי בַּבָּית; הַדָּבָר, יָצָא מפִּי הַבֶּלֶדְ, וּפְגֵי הָמָן, חָפוּ.

banquet of wine; and Haman was fallen upon the couch whereon Esther was. Then said the king: 'Will he even force the queen before me in the house? As the word went out of the king's mouth, they covered Haman's face.

:הַמַן נפֵל. הַמַּלְאַדְּ דָּחַפוֹ

ט וַיּאמֶר חַרָבוֹנַה אֱחַד מִן-**ַ** הַסָּרִיסִים לפָנֵי הַמֵּלֵדְ, גַּם הְנֵה-ָהַעֵץ אַשֵּׁר-עַשַּׁה הַמַּן לְמַרְדֵּכֵי אַשַּׁר דָּבֶּר-טוֹב עַל-הַמֵּלֶדְ עמֵד בָּבִית הָמָן--נָבהַּ, חֲמִשִּים אַמָּה; וַיאמֶר הַמֶּלֶדְ, תַּלְהוּ עֲלֵיוּ.

9 Then said Harbonah, one of the chamberlains that were before the king: 'Behold also, the gallows fifty cubits high, which Haman hath made for Mordecai, who spoke good for the king, standeth in the house of Haman. And the king said: 'Hang him thereon.'

, עַל-הָעֵץ, אַת-הָבֶּן, עַל-הָעֵץ או יוי אַת-הָבֶן, עַל-הָעֵץ או יוי אַת-הָבֶן, עַל-הָעֵץ, So they hanged Haman on the

מוויבין, ביין, בי

16.Megilla 16a

וַתּאֹמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע הַזֶּה אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מְלַמֵּד שֶׁהָיְתָה מַחְווֹה כָּלַפֵּי אַחַשָּׁוֵרוֹשׁ וּבָא מַלְאָרְ וְסָטַר יָדָהּ כָּלַפֵּי הָמָן:

The next verse states: "And Esther said: An adversary and enemy is this wicked Haman" (Esther 7:6). Rabbi Elazar said: This teaches that she was in fact pointing toward Ahasuerus, indicating that in fact he was an adversary and enemy, and an angel came and pushed her hand toward Haman.

וָהַמֵּלֵךְ קָם בַּחֲמָתוֹ וָגוֹ׳ וִהַמֶּלֵךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבִּיתָן מַקֵּישׁ שִׁיבָה לְקִימָה מָה קִימָה בָּחֵימָה אַף שִׁיבָה בָּחֵימָה דַּאַזַל וְאַשְּׁכַּח לְמַלְאֵכֵי הַשָּׁרֵת דְּאִידִּמוֹ לֵיהּ כָּגַבְרֵי וְקָא עָקְרִי לְאִילְנֵי דְּבוּסְתָּנֵי וַאֲמַר לְהוּ מַאי עוֹבָדַיִיכוּ אֲמַרוּ לֵיהּ דְּפַקְדִינַן הָמָן

The verse states: "And the king arose from the banquet of wine in his wrath and went into the palace garden" (Esther 7:7), and the next verse states: "Then the king returned out of the palace garden to the place of the wine drinking" (Esther 7:8). The Gemara comments: The verses here compare his returning to his arising: Just as his arising was in wrath, so too, his returning was in wrath. And why did he return in wrath? For when he went out he found ministering angels who appeared to him as people and they were uprooting trees from the garden, and he said to them: What are you doing? They said to him: Haman commanded us to do this.